

NEGENENDERTIGSTE HOOFDSTUK

EXODUS 39 : 1 – 43

De Leer van de Naastenliefde en van het Geloof.

10789. Het zijn twee dingen die bij de mens in orde zullen zijn, namelijk de dingen die van de hemel zijn en de dingen die van de wereld zijn.

De dingen die van de hemel zijn, worden de kerkelijke dingen genoemd; de dingen die van de wereld zijn, worden burgerlijke dingen genoemd.

10790. De orde kan in de wereld niet worden gehandhaafd zonder overheden die op alle dingen hebben te letten die volgens de orde plaatsvinden en op die welke tegen de orde plaatsvinden; en degenen hebben te belonen die volgens de orde leven en hebben te straffen degenen die tegen de orde leven.

10791. Indien dit niet zou gebeuren, zou het menselijk geslacht vergaan; want eenieder heeft van de overerving het streven om over anderen te willen heersen en om de bezittingen van anderen te willen bezitten, waarvandaan vijandschap, afgunst, haatgevoelens, wraaknemingen, sluwheid, woestheid en verscheidene andere boosheden, en daarom zou het menselijk geslacht te gronde gaan, indien de mensen niet in banden werden gehouden door wetten en door beloningen die met hun liefden overeenkomen, te weten eerbewijzen en winsten voor hen die de goede dingen doen en door bestraffingen tegengesteld aan deze liefden, dus het verlies van eerbewijzen, bezittingen en van het leven, voor hen die boosheden doen.

10792. Er zullen dus overheden zijn, die de mensenmenigten in de orde zullen houden en deze overheden zullen kundig met betrekking tot de wetten zijn, wijs en Godvrezend. Ook onder de overheden zal er orde zijn, opdat niet iemand naar believen of uit onwetendheid boosheden tegen de orde toelaat en die zo dus vernietigt; wat wordt verhoed wanneer er hogere en lagere overheden zijn, tussen wie er een onderordening bestaat.

10793. De overheden over de dingen die bij de mensen die van de hemel zijn of over kerkelijke dingen, worden priesters genoemd en hun ambt het priesterschap. De overheden echter over de dingen bij de mensen die van de wereld zijn of over de burgerlijke dingen, worden overheidsdienaren genoemd en de hoogste van hen, waar zulke heerschappijen zijn, wordt koning genoemd.

10794. Wat de priesters betreft, zij zullen de mensen de weg tot de hemel onderwijzen en eveneens hen leiden; zij zullen hen leren volgens de leer van hun Kerk en zij zullen hen leiden opdat zij daarnaar leven.

De priesters die de waarheden leren en door die leiden tot het goede van het leven en zo tot de Heer, zijn de goede herders van de schapen; degenen echter die leren en niet leiden tot het goede van het leven en zo tot de Heer, zijn de boze herders; dezen worden door de Heer dieven en rovers genoemd, bij (Johannes 10:7-16).

10795. De priesters zullen niet enige mogendheid over de zielen van de mensen voor zich opeisen, omdat zij niet weten in welke staat de innerlijke dingen van de mens zijn; te minder

zullen zij voor zich de mogendheid opeisen om de hemel te openen of te sluiten, aangezien die mogendheid van de Heer alleen is.

10796. De priesters zullen waardigheid en eer hebben vanwege de heilige dingen die zij vervullen; maar degenen van hen die wijs zijn, geven de eer aan de Heer, uit Wie de heilige dingen zijn en niet aan zichzelf.

Degenen echter van hen die niet wijs zijn, kennen de eer aan zichzelf toe; dezen onttrekken haar aan de Heer.

Zij die aan zichzelf de eer toekennen vanwege de heilige dingen die zij vervullen, verkiezen de eer en het gewin boven het heil van de zielen, waarvoor zij moeten zorgdragen; degenen echter die de eer aan de Heer geven, verkiezen het heil van de zielen boven de eer en het gewin.

10797. Geen eer van enige functie is in de persoon, maar zij wordt aan hem toegevoegd volgens de waardigheid van de zaak die hij beheert en dat wat wordt toegevoegd, is van de persoon gescheiden en het wordt eveneens met de functie gescheiden.

De eer in de persoon is de eer van de wijsheid en van de vreze van de Heer.

10798. De priesters zullen het volk onderwijzen en door de waarheden tot het goede van het leven leiden, maar toch niemand dwingen, aangezien niemand kan worden gedwongen om te geloven tegen datgene waarvan hij uit zijn hart heeft gedacht dat het waar is.

Wie anders gelooft dan de priester en geen verstoringsen maakt, zal in vrede worden gelaten; maar wie verstoringsen maakt, zal worden afgescheiden want dit behoort ook tot de orde, ter wille waarvan het priesterschap is.

10799. Zoals de priesters aan het hoofd zijn gesteld om de dingen te beheren die van de Goddelijke Wet en van de eredienst zijn; zo zijn de koningen en de overheidsdienaren aan het hoofd gesteld om de dingen te beheren die van de burgerlijke wet en van het gericht zijn.

10800. Omdat de koning niet alle dingen alleen kan beheren, zijn er daarom overheden onder hem en aan eenieder van dezen is een gebied gegeven om te beheren, dat de koning niet kan beheren en niet bij machte is om te beheren.

Deze overheden stellen tezamen genomen het koningschap samen, maar de koning zelf is de hoogste.

10801. Het koningschap zelf is niet in de persoon, maar het is toegevoegd aan de persoon; de koning die gelooft dat het koningschap in zijn persoon is en de overheid die gelooft dat de waardigheid van de overheid in haar persoon is, is niet wijs.

10802. Het koningschap bestaat in het beheren volgens de wetten van het koninkrijk en in het richten daarnaar vanuit het gerechte.

De koning die de wetten boven zich beschouwt, dus die zich beneden ervan vindt, is wijs; degene echter die zich boven de wetten plaatst, dus de wetten beneden zich, is niet wijs.

10803. De koning die de wetten boven zich beschouwt en zichzelf beneden die, stelt het koningschap in de wet en de wet heerst over hem; hij weet immers dat de wet de gerechtigheid is en alle gerechtigheid die werkelijk gerechtigheid is, is Goddelijk.

Hij die echter de wetten beneden zich beschouwt en dus zichzelf daarboven stelt, stelt het koningschap in hemzelf en gelooft òf dat hijzelf de wet is of dat de wet die de gerechtigheid

is, uit hem is; vandaar matigt hij zich dat aan wat Goddelijk is, terwijl hij toch daaronder zal zijn.

10804. De wet die de gerechtigheid is, moet door wijze en godvrezende wetskundigen in het koninkrijk gebracht worden, volgens welke daarop zowel de koning als de onderdanen zullen leven.

De koning die volgens de wet, die de gerechtigheid is, leeft en daarin de onderdanen met het goede voorbeeld vóórgaat, is waarlijk een koning.

10805. Een koning die absolute macht heeft en die gelooft dat zijn onderdanen slechts slaven zijn en dat hij een recht heeft over hun levens en hun bezittingen en indien hij dit recht uitoefent, is niet een koning maar een tiran.

10806. De koning zal gehoorzaamheid worden betoond volgens de wetten van het koninkrijk; ook moet hij niet op enige wijze door daden en woorden worden gekrenkt; daarvan immers hangt de openbare veiligheid af.

EXODUS 39 : 1 – 43

- 1. En van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken, maakten zij de klederen van de bediening om te bedienen in het Heilige; en zij maakten de klederen der heiligheid die voor Aharon waren, gelijk als Jehovah Mozes gebood.*
- 2. En hij maakte de efod van goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad.*
- 3. En zij rekten uit dunne platen van goud en hij sneed draden om te maken in het midden van het hemelsblauw en in het midden van het purper en in het midden van het dubbelgedoopt scharlaken en in het midden van het fijn lijnwaad, met het werk van een uitdenker.*
- 4. Zij maakten schouderbanden voor hem, samengevoegd; op de twee uiteinden ervan was hij samengevoegd.*
- 5. En de gordel van zijn efod die daarop was, uit die was hij volgens zijn werk, uit goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad, gelijk als Jehovah Mozes gebood.*
- 6. En zij maakten stenen van Shoham, omgeven met vattingen van goud, gegraveerd met zegelgravingen, op de namen van de zonen van Israël.*
- 7. En hij zette die op de schouderbanden van de efod, stenen der gedachtenis voor de zonen Israëls, gelijk als Jehovah Mozes gebood.*
- 8. En hij maakte de borstlap met het werk van een uitdenker volgens het werk van de efod, van goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad.*
- 9. Hij was vierkant, verdubbeld maakten zij de borstlap, een span zijn lengte en een span zijn breedte, verdubbeld.*
- 10. En zij vulden daarin vier rijen van stenen; een rij: een robijn, een topaas en een karbonkel, de eerste rij.*

11. En de tweede rij: een chrysopraas, een saffier, een diamant.
12. En de derde rij: een cyaan, een agaath en een amethyst.
13. En de vierde rij: een turkoois, een onyx en een jaspis; omgeven met vattingen van goud in hun vullingen.
14. En de stenen waren op de namen van de zonen Israëls, die twaalf, op hun namen met zegelgravingen, eenieder op zijn naam, voor de twaalf stammen.
15. En zij maakten op de borstlap ketentjes der grens, met koordwerk van zuiver goud.
16. En zij maakten twee vattingen van goud en twee ringen van goud en zij gaven de twee ringen op de twee uiteinden van de borstlap.
17. En zij gaven de twee koorden van goud op de twee ringen op de uiteinden van de borstlap.
18. En de twee uiteinden van de twee koorden gaven zij op de twee vattingen en zij gaven ze op de schouderbanden van de efod, tegenover de aangezichten ervan.
19. En zij maakten twee ringen van goud en zij gaven ze op de twee uiteinden van de borstlap, op zijn boord die aan de zijde van de efod aan de binnenkant was.
20. En zij maakten twee ringen van goud en zij gaven ze op de twee schouderbanden van de efod, beneden, tegenover de aangezichten ervan, tegen de voege, boven de gordel van de efod.
21. En zij bonden de borstlap bij zijn ringen aan de ringen van de efod, met een hemelsblauwe draad, om te zijn op de gordel van de efod, opdat niet zou wijken de borstlap van op de efod, gelijk als Jehovah Mozes gebod.
22. En hij maakte de mantel van de efod, met het werk van een wever, geheel van hemelsblauw.
23. En de mond van de mantel in het midden ervan zoals de mond van een pantser, met een boord voor zijn mond rondom, opdat hij niet zou worden gescheurd.
24. En zij maakten op de franjes van de mantel granaatappels van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken, getweerd.
25. En zij maakten schelletjes van zuiver goud en zij gaven de schelletjes in het midden van de granaatappels, op de franjes van de mantel rondom, in het midden van de granaatappels.
26. Een schelletje en een granaatappel, een schelletje en een granaatappel, op de franjes van de mantel rondom, om te bedienen, gelijk als Jehovah Mozes gebod.
27. En zij maakten de rokken van fijn lijnwaad, met het werk van een wever, voor Aharon en voor zijn zonen.
28. En de tulband van fijn lijnwaad en het versiersel van de tiaren van fijn lijnwaad en de linnen onderbroeken van getweerd fijn lijnwaad.
29. En de bandelier van getweerd fijn lijnwaad en van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken, met het werk van een borduurder, gelijk als Jehovah Mozes gebod.
30. En zij maakten de plaat van de kroon der heiligheid van zuiver goud en zij schreven daarop een schrift met zegelgravingen: Heiligheid voor Jehovah.
31. En zij gaven daarop een draad van hemelsblauw, om te geven op de tulband van boven, gelijk als Jehovah Mozes gebod.
32. En voleindigd was al het werk van het habitakel van de tent der samenkomst en de zonen Israëls deden volgens alle dingen die Jehovah Mozes gebod, aldus deden zij.
33. En zij brachten het habitakel tot Mozes, de tent en al haar vaten, haar haakjes, haar planken, haar stangen en haar kolommen en haar voetstukken.
34. En het deksel van vellen van rode rammen en het deksel van dassenvellen en de voorhang van het deksel.

35. *De ark der getuigenis en haar stangen en het verzoendeksel.*
36. *De tafel, al haar vaten en het brood der aangezichten.*
37. *De zuivere kandelaar, zijn lampen, de lampen der schikking en al zijn vaten en de olie van de luchter.*
38. *En het altaar van goud en de olie der zalving en het reukwerk der specerijen en het deksel van de deur van de tent.*
39. *Het altaar van brons en de rooster van brons die het heeft, zijn stangen en al zijn vaten, het wasvat en zijn voetstuk.*
40. *De behangselen van de voorhof, zijn kolommen en zijn voetstukken en het deksel van de poort van de voorhof, zijn koorden en zijn pennen en alle vaten van de dienst van het habitakel voor de tent der samenkomst.*
41. *De klederen der bediening om te bedienen in het Heilige, de klederen der heiligheid voor Aharon de priester en de klederen van zijn zonen om het priesterschap te vervullen.*
42. *Volgens alle dingen die Jehovah Mozes gebod, aldus deden de zonen Israëls de gehele dienst.*
43. *En Mozes zag al het werk en zie, zij hadden dat gemaakt gelijk als Jehovah gebod, aldus hadden zij gedaan; en Mozes zegende hen.*

INHOUD

10807. Omdat deze dingen die in dit hoofdstuk zijn bevat, ten aanzien van de innerlijke zin eerder zijn ontvouwd en de dingen over de klederen van Aharon en van diens zonen in hoofdstuk 28, zal daarom ook hier de verdere ontvouwing ervan achterwege worden gelaten.

VERVOLG TEN AANZIEN VAN DE ZESDE AARDBOL IN DE STERRENHEMEL

10808. Deze geesten met wie ik nu had gesproken, waren van het noordelijk deel van hun aardbol; daarop werd ik heengevoerd tot anderen, die van het westelijk deel waren; dezen wilden eveneens uitvorsen wie en hoedanig ik was en zij zeiden terstond dat bij mij niets dan het boze was.

Zij dachten dat ik er zo van zou worden afgeschrikt om naderbij te komen.

Het werd bemerkt, dat zij zo eerst tot allen spreken die tot hen komen; maar het werd gegeven te antwoorden, dat ik goed weet dat dit zo is en dat evenzo bij hen niets dan alleen het boze is.

Met als oorzaak hiervan, dat eenieder in het boze geboren wordt en dat daarom dat alles uit de mens, de geest en de engel, zoals uit het zijne of het eigene komt, niet dan alleen het boze is, aangezien het goede dat bij eenieder is, uit de Heer is.

Daaruit bemerkten zij, dat ik in de waarheid was en ik werd toegelaten om met hen te spreken.

En toen toonden zij mij hun idee ten aanzien van het boze bij de mens en ten aanzien van het goede uit de Heer, hoe zij van elkaar worden gescheiden.

Zij stelden het ene naast het andere, bijna als aangrenzend, maar toch gescheiden, maar als het ware gebonden op een onuitsprekelijke wijze, dus dat het goede het boze leidde en het beknotte, zodat het dit boze niet geoorloofd was om naar believen te handelen en dat het goede zo het boze omhoog tot dat wat het goede wilde, zonder dat het boze het te weten kwam.

Zo verstonden zij de heerschappij van het goede over het boze en tegelijk de staat van het vrije waarin het boze wordt geleid door het goede tot het goede, dus tot de Heer, want ten aanzien van de idee van het goede hadden zij de idee van de Heer, omdat het goede uit Hem is.

10809. Daarop vroegen zij hoe de Heer verschijnt aan de engelen uit onze aarde; ik zei dat Hij in de Zon als Mens verschijnt en met een zonnevurige uitstraling is omgeven, waaruit de engelen in de hemelen alle licht hebben en dat de warmte die daaruit voortgaat, het Goddelijk Goede is en dat het licht dat daaruit voorgaat, het Goddelijk Ware is; het ene en het andere uit de Goddelijke Liefde, dat het vurige is en dat verschijnt rondom de Heer in de Zon; maar dat die Zon slechts verschijnt aan de engelen in de hemel en niet aan de geesten die beneden zijn, aangezien dezen verder verwijderd zijn van de opneming van het goede van de liefde en van het ware van het geloof, dan de engelen die in de hemelen zijn.

Wat betreft de zon van de wereld, deze verschijnt aan niemand in het andere leven; zij vertoont zich evenwel in hun idee zoals een niet zichtbaar zwarte, omdat zij is tegenovergesteld aan de Zon van de hemel, die de Heer is.

Het werd aan hen gegeven vragen te stellen met betrekking tot de Heer en ook over Zijn verschijning voor de engelen uit onze aarde, aangezien het de Heer toen behaagde Zich tegenwoordig te vertonen bij hen en de dingen in de orde te herstellen die ten gevolge van de bozen daar verstoord waren, over wie zij zich beklaagden.

Dat ik deze dingen zou zien, was ook de oorzaak waarom ik daarheen was geleid.

10810. Toen werd een duistere wolk gezien tegen de opgang, neerdalend van een zekere hoogte en die onder het neerdalen bij graden lichtend en in de menselijke vorm verscheen, tenslotte verscheen deze vorm in een vlamme uitstraling, er rond omheen waren sterretjes van dezelfde kleur.

Zo vertoonde de Heer Zich tegenwoordig bij de geesten met wie ik sprak.

Tot de tegenwoordigheid werden toen van alle zijden alle geesten vergaderd die daar waren en toen zij kwamen, werden de goeden van de bozen gescheiden, de goeden aan de rechterzijde en de bozen aan de linkerzijde en dit terstond als vanuit eigen beweging.

En degenen die aan de rechterzijde waren, werden geordend volgens de hoedanigheid van het goede en zij die aan de linkerzijde waren volgens de hoedanigheid van het boze bij hen.

Zij die goed waren, werden alleen gelaten opdat zij een hemels gezelschap onder elkaar zouden vormen; de bozen echter werden in de hellen geworpen.

Daarna zag ik dat die vlamme uitstraling vrij diep neerdaalde in de lagere gebieden van de aarde daar en toen verscheen zij in een vlamme dat nu eens tot het lichtende overhelde en dan weer in een lichtende dat overhelde tot het duistere en dan weer in het duister.

Er werd mij door de engelen gezegd, dat die verschijning is volgens de opneming van het ware door het goede en van het valse door het boze bij hen die de lagere gebieden van die aarde bewonen en dat die vlamme uitstraling zulke verscheidenheden onderging; zij zeiden ook dat de lagere gebieden van die aarde zowel door de goeden als door de bozen worden bewoond, maar terdege gescheiden, ter wille hiervan dat de bozen werden geregeerd door de goeden uit de Heer.

Zij voegden daaraan toe, dat de goeden bij beurten daarvandaan tot de hemel worden verheven door de Heer en dat anderen in hun plaats volgen en zo aanhoudend.

Bij dat neerdalen werden eender de goeden van de bozen gescheiden en alle dingen in de orde hersteld; de bozen immers hadden zich door verschillende kunstgrepen en sluwheden daar in de woonplaatsen van de goeden binnengedrongen en hen bestookt; om welke oorzaak die bezoeking plaatsvond.

10811. Die wolk, die onder het neerdalen bij graden lichtend en in de menselijke vorm verscheen en daarop als een vlamme uitstraling, was een gezelschap van engelen, in het midden waarvan de Heer was.

Daarvandaan werd te weten gegeven wat er wordt verstaan onder de woorden van de Heer, waar over het Laatste Oordeel wordt gehandeld, bij de evangelisten: ‘Dat Hij zal komen met de engelen in de wolken des hemels met heerlijkheid en kracht.’

10812. Daarna werden monnik-geesten gezien, namelijk zij die in de wereld monniken of missionarissen waren geweest, over wie eerder is gesproken en eveneens werd een schare gezien, die bestond uit geesten van die aardbol, merendeels boos, die zij naar hun kant hadden overgehaald en verleid hadden.

Dezen werden gezien aan de oostelijke streek van die aardbol, waarvandaan zij de goeden hadden verjaagd, die aan de noordelijke zijde, over wie ook eerder is gehandeld, verschenen.

Die schare werd tezamen met haar verleiders tot één verzameld, bij ettelijke duizenden en afgescheiden; en de bozen onder hen werden in de hellen geworpen.

Het werd ook gegeven om met één monnik-geest te spreken en te vragen wat hij daar deed.

Hij zei dat hij hen leerde over de Heer.

Wat verder? Over de hemel en de hel.

Wat verder? Over het geloof in alle dingen die ik zal zeggen.

Wat verder? Over de mogendheid van de zonden te vergeven en van de hemel te openen en te sluiten.

Toen werd uitgevorst wat hij wist over de Heer, over de ware dingen van het geloof, over de vergeving van de zonden, over de zaliging van de mens en over de hemel en de hel en het werd bevonden, dat hij nauwelijks iets wist en dat hij in het duister en in het valse was ten aanzien van alle en de afzonderlijke dingen en dat in hem alleen de begeerte zetelde van winst te maken en te heersen, welke begeerte hij in de wereld had aangenomen en daaruit met zich mee had gedragen.

Daarom werd hem gezegd, dat hij, omdat hij vanwege die begeerte tot daarheen was gereisd en omdat hij zodanig was ten aanzien van de leer, niet anders had gekund dan bij de geesten van die aardbol het hemelse licht wegnemen en de duisternis van de hel binnenbrengen en zo bewerken dat de hel bij hen zou heersen en niet de Heer.

Bovendien was hij geslepen in het verleiden, hoewel hij stompzinnig was ten aanzien van de dingen die van de hemel waren.

Omdat hij zodanig was, werd hij daarop in de hel geworpen en zo werden de geesten van die aardbol van deze monniken bevrijd.

10813. Naast andere dingen die de geesten zeiden van die aardbol, zeiden ze dat degenen die tot hen komen, die, zoals gezegd, monnik-geesten waren, met alle aandrang wilden, dat zij in gezelschap tezamen zouden leven en niet afgescheiden en eenzaam.

De geesten immers en de engelen wonen en wonen tezamen eender als in de wereld, want eenieder volgt zijn leven in de wereld; zij die samen vergaderd hebben gewoond in de wereld, wonen daar ook samen; en zij die in huizen en families afgescheiden hebben gewoond, wonen ook eender afgescheiden.

Deze geesten hadden op hun aardbol, toen zij daar leefden, afgescheiden gewoond, huizen bij huizen, families bij families en zo natiën bij natiën; en vandaar wisten zij niet, wat het was in een gezelschap tezamen te wonen.

Daarom, toen hun werd gezegd, dat degenen die tot hen kwamen dit wilden ter wille hiervan dat zij over hen zouden kunnen heersen en bevelen en dat zij hen anders niet aan zich zouden kunnen onderwerpen en hen tot slaven maken, antwoordden zij dat zij in het geheel niet wisten wat bevelen of heersen is.

Dat zij bij de idee alleen al van overheersing of heerschappij wegvluchten, bemerkte ik hieraan dat een van hen, die ons terugleidde, toen ik hem de stad toonde waarin ik woonde, bij de eerste aanblik ervan de vlucht nam en niet meer werd gezien.

Men moet weten, dat geesten en engelen, wanneer het de Heer behaagt, de dingen die in de wereld zijn, kunnen zien door de ogen van de mens, maar dit staat de Heer bij geen ander toe, dan bij degene aan wie Hij het geeft om met geesten en engelen te spreken en met hen te zijn. Het werd hun gegeven om door mijn ogen de dingen te zien die in de wereld zijn en wel zo duidelijk als ik die zelf zie; en verder ook om de mensen met mij te horen spreken.

10814. Toen werd het gegeven met de engelen die bij mij waren, te spreken over de heerschappijen, namelijk dat er twee soorten van heerschappij zijn: de ene die van de liefde jegens de naaste en de andere die van de eigenliefde; en dat de heerschappij van de liefde jegens de naaste is onder hen die afgescheiden wonen in huizen, families en natiën; maar dat de heerschappij van de liefde van zich is onder hen die in gezelschap tezamen wonen.

Onder hen die afgescheiden in huizen, families en natiën leven, heerst degene die de vader van de natie is en onder hem de vaders van de families en onder dezen de vaders van ieder huis.

Vader van de natie wordt degene genoemd, vanuit wie families zijn en vanuit de families de huizen; maar die allen heersen vanuit de liefde, als die van een vader jegens de kinderen.

Hij leert hun hoe ze zullen leven, doet hun wel en voor zoveel als hij het kan, geeft hij hun vanuit het zijne en nooit komt het bij hem in zijn gedachten op om hen aan zich te onderwerpen als onderdanen of zoals dienstvolk, maar hij heeft het lief dat zij hem gehoorzamen, zoals zonen hun vader en omdat deze liefde groeit bij het afdalen, zoals bekend is, handelt daarom de vader van de natie vanuit een meer innerlijke liefde dan de vader zelf vanuit wie de zonen het naast zijn.

Zodanig is ook de heerschappij in de hemelen, aangezien zodanig de heerschappij van de Heer is; Zijn heerschappij immers is vanuit de Goddelijke Liefde jegens het algehele menselijke geslacht.

Maar de heerschappij van de eigenliefde, die is tegengesteld aan de heerschappij van de liefde jegens de naaste, is aangevangen toen de mens zich van de Heer vervreemde, want voor zoveel als de mens de Heer niet liefheeft en vereert, heeft hij zichzelf lief en vereert hij zichzelf en voor zoveel heeft hij ook de wereld meer lief dan de hemel.

Uit noodzakelijkheid, om beschermd te zijn, trokken de natiën zich toen met de families en de huizen tot één samen en namen toen besturen onder verschillende vormen aan; voor zoveel immers die liefde groeide, groeiden de boosheden van elk geslacht, zoals: vijandschap, afgunst, haat, wraaknemingen, sluwheid en woestheden tegen allen die verzet pleegden; en die liefde is eveneens zodanig, dat zij, voor zoveel als daaraan de teugels worden gevierd, voortsnel en tenslotte tot daaraan toe dat eenieder zodanig wil heersen over alle anderen in het algehele wereldrond en dat eenieder alle goederen van alle anderen wil bezitten; ja zelfs ook dit is niet genoeg, maar hij wil ook heersen over de algehele hemel, zoals kan vaststaan uit het huidige Babyloñië.

Dit nu is de heerschappij van de liefde van zich, die van de heerschappij van de liefde jegens de naaste, zoveel verschilt als de hemel van de hel.

Maar hoewel de heerschappij van de liefde van zich zodanig is in de gezelschappen, bestaat er toch een heerschappij van de liefde jegens de naaste, ook in de koninkrijken, bij degenen die wijs zijn vanuit het geloof in en de liefde tot God, dezen immers hebben de naaste lief. Dat dezen ook in de hemelen in natiën, families en huizen onderscheiden wonen, hoewel in gezelschappen tezamen, maar volgens de geestelijke verwantschappen, die zijn van het goede van de liefde en van het ware van het geloof, zal elders, vanuit de Goddelijke barmhartigheid van de Heer, worden gezegd.

10814 a. Het vervolg over de zesde aardbol in de sterrenhemel aan het einde van het volgende hoofdstuk.

Einde hoofdstuk 39

